І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 90. JERSEY CITY and NEW YORK, ЧЕТВЕР, 18-го ТРАВНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, THURSDAY, MAY 18, 1967 No. 90. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Середа, 17-го травня, 1967

В АМЕРИЦІ

СЕКРЕТАР РІЛЬНИЦТВА ОРВІЛЛ Л. ФРІМЕН домагається зменшити імпорт молочних продуктів до одної четвертої теперішнього стану, бо імпортовані молочні продукти загрожують молочній американській продукції. Привіз із чужих країн молочних продуктів відбувається коштом американських платників податку, які платять податки на те, щоб Уряд міг купувати молочні продукти американських фармерів, які не можуть їх продати на внутрішньому ринку. Фрімен зізнавав в Тарифовій Комісії, яка на просьбу президента Джансона досліджує справу імпорту. Також представники сталевої, хемічної і текстильної промисловости домагаються обмежити імпорт, щоб охоронити американську промисловість.

НІКСОН ЗАЯВИВ, ЩО ВІН ПРИ КІНЦІ ЦЬОГО РОКУ вирішить, чи буде старатися про номінацію на кандидата від Республіканської партії в 1968-му році. Колишній віце-президент казав, що коли він буде кандидувати, то братиме участь у правиборах, хоч і не подав, в якому стейті. Ніксон відвідав Перу, Чіле, Арґентину і Бразилію. На його думку ЗДА повинні змінити свою політику у відношенні до латинських американських держав. „Демократія в стилі американським не годиться в Латинській Америці", гадає Ніксон, „бо там треба такої демократії, яку представляє французький президент де Голль: сильний провід нагорі і демократія внизу."

СЕНАТСЬКА ПІДКОМІСІЯ В СПРАВІ МОНОПОЛЮ веде слідство в справі того, що ці самі ліки в деяких містах коштують аж 40 разів стільки, що в інших. Президент неприбуткової організації в Ню Йорку Громадянського Комітету в справі метрополітальних проблем Вілліям Ф. Геддед домагався, щоб Уряд вмішався в цю справу та видав потрібні зарядження. Часто ліки купуються за фонди з федеральної скарбниці, тому агенти ЕФ БІ АЙ мають право перевірити справу цін на ліки, які різно коштують в різних місцевостях, залежно від того, чи ці ліки продаються під загальною, чи спеціяльною назвою.

СПОДІВАЮТЬСЯ РЕКОРДОВОГО ВРОЖАЮ зимової пшениці ц.р., який дозволить Урядові доповнити пшеничні резерви і вислати більшу скількість пшениці на допомогу закордонним країнам. Уряд вже дістає замовлення на пшеницю з закордонних держав. На основі цих закордонних запотребовань Уряд зможе визначити, скільки акрів землі призначити під пшеницю в році 1968. Цього року збільшено посівну площу під пшеницю на 30 відсотків.

СТАЛІНОВА ДОНЬКА СВІТЛАНА АЛІЛУЄВА заробить великі мільйони на книжку своїх спогадів. Видавництво „Клюб Книжка щомісяця" платить їй за видання її праці для своїх членів 325.000 дол. Крім цього цю працю видає Гарпер енд Ров, невідомо, за який гонорар. Друкуватимуть частини її праці ще й щоденники та тижневики. Вже купили право видати книжку Сталінової доньки видавництва в Англії, Франції, Австрії й Німеччині, Італії, Данії, Фінляндії, Норвегії й Швеції. Майже в кожній країні вийде окреме книжкове видання, а крім того уривки появляться в щоденнику або журналі. Донька комуністичного диктатора заробить казкову суму грошей за книжку про свого батька — найбільшого злочинця в світі.

У СВІТІ

КОМУНІСТИЧНИЙ КИТАЙ ПОВІВ пропаґандивно-політичний наступ проти Гонг Конгу: комуно-китайська преса ллється проти британського губернатора в Гонг Конгу, як проти „злочинця", китайці в Гонг Конгу влаштовують інспіровані Пейпінґом авантури, а юрба комуністичних китайців загородила шлях британському шарже д'афферу у Гонг Конгу і вимазала образливими написами стіни його дому. Британський уряд не виключає, що Пейпінґ зажадає фактичного підпорядкування британської адміністрації в Гонг Конгу бажанням Китаю, як це сталося з португальською колонією Макао.

ГРЕЦЬКИЙ УРЯД ВІДКЛИКАВ проголошену кілька днів тому заборону в'їзду бородатим і обідраним туристам та заборону тим, що не мають найменше 80 дол. Відкликання того розпорядку вимагало центральне грецьке туристичне бюро, яке лякалося зменшення туристичного руху. Зате принимено свобідний прикордонний рух між Грецією і Югославією.

У ПАРИЖІ ІСНУЄ ЦЕНТРАЛЯ підпільної організації міжнародних пацифістів, мабуть, із зв'язками до комуністів, яка помагає влаштовуватись дезертирам із американської армії, що не хочуть воювати у В'тнамі. Такі бюра будім-то існують в Копенгазі й Амстердамі. Швайцарські власті видають дезертирів Західній Німеччині, котра передає їх американським військовим властям. Однак дезерція з американського війська в ЗДА й Західній Німеччині — мінімальна і не становить взагалі проблеми — заявив речник армії ЗДА в Західній Німеччині.

ЯПОНІЯ СТАРАЄТЬСЯ, щоб ЗДА звернули їй деякі острови, які за договором з 1951 року належать до американської юрисдикції, дармащо ЗДА не влаштували на них своїх військових баз. Зате японський прем'єр Ейсаку Сато признав, що велика американська база в Окінаві, яка служить для оборони Японії, мусить підлягати американській зверхності. Але в Окінаві також існує автономна японська адміністрація.

НА ПЕРЕДМІСТІ БРЮССЕЛЮ ЕВЕР БУДУЮТЬ будинок для Ради Атлантійського Союзу (НАТО), де військові і політичні представники 14-ох членських держав НАТО (не рахуючи Франції) матимуть змогу діставати щоденно останні відомості про всі підозрілі військові пляни й ходи Москви. Всі членські держави НАТО постачатимуть тому центрові інформації, що їх вони дістають від своїх розвідок.

НА ПЕРЕДМІСТІ САЙҐОНУ СТОЛИЦІ ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ, НА БАЛЬКОНІ ПАГОДИ СПАЛИЛА СЕБЕ 33-річна вчителька Фан Ті Май, одна з 70-ох вчителів і студентів, що підписали 14 березня ц. р. петицію до південно-в'єтнамського уряду в справі припинення війни. Вона облляла себе газоліною і запалила сірником.

15 американських сенаторів звернуться безпосередньо до Ганою

Вашингтон. — 15 американських сенаторів, які займають критичне становище супроти політики Президента у В'єтнамі, рішили звернутися з безпосереднім закликом до лідерів комуністичного Північного В'єтнаму, Го Чі Мінга і його прибічників, у справі замирення у В'єтнамській війні. Докладного списка тих 15-ох сенаторів ще не оприлюднено, але — за твердженням преси — буде між ними голова сенатської Комісії закордонних справ Дж. Ф. Фулбрайт, як теж 12 інших демократичних сенаторів, між ними Вейн Морз, Джозеф Клерк, Франк Черч і інші, як теж два сенатори республіканці — Шерман Купер з Кентакі і Марк Гатфілд з Орегону. Та група сенаторів, званих „голубами" (в противенстві до „яструбів") має підкреслити у своєму зверненні до Го Чі Мінга, що існує тільки дилема — мирові переговори або поширення війни, бо всі вони, які завжди ставились критично до американської політики супроти В'єтнаму все ж є противниками одностроннього відкликання американських військ з В'єтнаму. Державний секретар Дін Раск одобрив той плян групи сенаторів, як можливість, що Го Чі Мінг і його співробітники перестануть рахувати на те, що під впливом внутрішньо-американських критиків — президент Джансон накаже відворот американських військ з В'єтнаму та відпекається дальшого свого зацікавлення в долі В'єтнаму.

Більшість опитуваних домагаються повної військової перемоги у В'єтнамі

Ню Йорк. — Агенція Луї-са Гарріса перевела опитування в справі війни у В'єтнамі і ствердила, що 45 відсотків опитуваних американців є за те, щоб ЗДА добилися повної військової перемоги у В'єтнамі. 41 відсоток опитуваних заявився за те, щоб і ЗДА і комуністичний В'єтнам відтягнули свої збройні сили з Південного В'єтнаму під контролею збройних сил Об'єднаних Націй. Це вперше більшість опитуваних домагається, щоб ЗДА здобули повну військову перемогу на полі бою, бо аж тоді, на їх думку, можна буде закінчити війну. Переведені опитування в листопаді 1966-го року виявили, що тільки 43 відсотки опитуваних були за повну військову перемогу, а 44 відсотки були за відтягнення всіх збройних сил із В'єтнаму. В листопаді 1966-го року тільки 31 відсоток домагався військової перемоги, а 57 відсотків були за евакуацію всіх збройних сил. Опитування виявили також, що 72 відсотки опитуваних підтримують урядову політику у В'єтнамі, на 2 відсотки більше, як в лютому ц. р. Аж 81 відсоток думає, що війна у В'єтнамі буде тривати довго, цей відсоток є на 10 більший, як в лютому. Тільки 9 відсотків гадають, що війну можна буде швидко закінчити. 55 відсотків опитуваних думають, що бомбування Північного В'єтнаму допомагає швидше закінчити американську війну, в лютому ц. р. цей відсоток становив 61. 12 відсотків твердять, що бомбування відкладається закінчення війни.

Зорганізувався окремий Крайовий Комітет за справедливість для сенатора Дадда

Вашингтон. — Зорганізувався окремий Крайовий Комітет, який домагається справедливости для сенатора демократа з Коннектикату Томаса Дж. Дадда. Окрема Сенатська Комісія в справі етичної поведінки вирішила, щоб Сенат „цензурував" сенатора Дадда за те, що він користав із тих фондів, які були зібрані на виборчу кампанію під час окремих прийнять. Вже в найближчий понеділок 22-го травня повний Сенат має вирішити справу догани для сенатора Дадда. Окремий Крайовий Комітет, який складається з 17-ох осіб, між якими є і президент Українського Конгресового Комітету Америки проф. Лев Е. Добрянський, плянує викликати публічну дискусію та вияснення цієї справи ще перед засіданням Сенату. Цей Комітет не займає становища ані „за" ані „проти" до запропонованої Сенатською Комісією резолюції. Голова Комітету звернувся депешею до проводу Американської Унії Громадянських Вольностей, щоб вона зайнялася цією справою та опублікувала своє рішення. До Комітету належать, між іншими, такі особи, як відомий письменник Джан Дос Пассос, Лоренс Фертіг і Едгар Маврер — журналісти, економіст Генрі Гезлітт, проф. Добрянський, Юджін Лайонс — письменник, монсеньйор Йонас Балькунас і Беля Варга та інші.

ДЕ СТОЛИЦЯ УКРАЇНИ?..

На це дала свою відповідь „Радянська Україна" з 8 травня, розповідаючи про урну з написом російською мовою, з землею біля Одеси. Ту „бронзову урну з священною землею замурують в один з масивних порфірових блоків, встановлених вздовж гранітної площадки пам'ятника Невідомому солдатові в Москві. Священну землю міста-героя Одеси доставить в столицю нашої Батьківщини делеґація трудящих, яка візьме участь в урочистому відкритті пам'ятника Невідомому солдатові в День перемоги".

КУБИНСЬКИЙ ВТІКАЧ ПІД ЗАГРОЗОЮ ДЕПОРТАЦІЇ

На фотознімці побіч — Філіпе Ріверо, один з провідників кубинських антикомуністичних втікачів та учасник боїв у Свинській Затоці, якому тепер загрожує депортація з Америки у зв'язку з вилявленим пляном висадити в повітря кубинський павільйон на міжнародній виставці ЕКСПО-67 в Монтреалі. Рішення про депортацію винесло бюро Іміґраційної Служби в Маямі на Флориді і коли б це рішення потвердила окружна іміґраційна влада в Ричмонді у Вірджінії, тоді Ріверо депортували б з Америки, але не назад на Кубу, а до якоїсь іншої країни, яка погодилася б його прийняти.

Комуністичні демонстранти напастують британських дипломатів у Пейпінгу

Демонстрації в Гонг Конгу. На фото вгорі — гонг-конгська поліція „наступає" на демонстрантів; внизу — місце демонстрації після інтервенції поліції.

Пейпінґ. — Організовані урядовим комуно - китайським апаратом демонстранти вдерлися 16 травня ц. р. до дому британського дипломата Пітера Гівітта та здемолювали внутрішнє уладження, поламавши меблі і понищивши всі прикраси. Названий 37-річний дипломат і його дружина та їх трос дітей були тоді дома, але демонстранти їх безпосередньо не рухали. Британський шарже д'аффер Доналд Гопсон заклав протест проти „грубого порушення дипломатичних прав". Напад на приватне помешкання того британського дипломата стоїть у тісному зв'язку з масовими демонстраціями і протестами проти британського правління в Гонг Конгу. Більшість мешканців Гонг Конгу, який нараховує всіх мешканців 3,700.000, становлять китайці, але комуністів між ними мало. Проте, використовуючи тих комуністів, як „тверде зерно", агенти комуністичного Китаю перевели масові демонстрації у Гонг Конгу та в Пейпінґу, протестуючи проти „брутального, нелюдського, жорстокого і т. п." поведення поліції в Гонг Конгу супроти страйкуючих китайських робітників. Насправді, поліція втихомирювала була юрбу, яка палила, демолювала і грабила. Західня преса сумнівається, чи комуністичний Китай рішиться зліквідувати Гонг Конг, як британську колонію, та присвоїти його до себе, під свою безпосередню адміністрацію, бо комуністичний Китай практично надзвичайно користає з того „вікна у світ", через яке дістає річно коло 750,-000.000 долярів у торгівлі з закордоном.

Де Голль знову проти участи Британії у Спільному Господарському Ринку

Париж. — Французький президент Шарль де Голль виголосив у вівторок 16 травня ц.р. 20-хвилинну промову перед кругло 1 000 пресових кореспондентів, членами уряду й парляменту та закордонними дипломатами, в якій насправді відкинув заходи Британії, щоб її прийняти до Европейської Економічної Спільноти (Спільного Господарського Ринку). Де Голль не сказав виразно „ні", але у 20-ох хвилинах вичисляв один за одним застереження, які в сумі зводились до того, що Британія мусить спершу перевести основну зміну своєї економічної і політичної структури, щоб могти включитись в організацію 6-ох західньо-европейських континентальних держав, якими є Франція, Західня Німеччина, Італія, Бельгія, Голляндія і Люксембурґ. Де Голль закинув головно Британії нестійкість її валюти, зобов'язання супроти членів Коммонвелту, „спеціяльне пов'язання" з Америкою, хиткість у відношенні до Спільного Господарського Ринку, до якого сама Британія спершу не хотіла належати та ставилась до нього навіть вороже — і т. п. Де Голль назвав Европейську Економічну Спільноту (Спільний Господарський Ринок) „чудом" і такою делікатною та складною організацією, що приступлення туди Британії з її „острівним характером" могло б потрясти цілою тією економічною організацією. Зокрема де Голль рішуче відкинув вимоги Британії щодо певних змін у статуті Спільного Господарського Ринку у зв'язку з трудністю Британії пристосувати ціни на свої хліборобські продукти та їх імпорт і експорт до умов Спільного Господарського Ринку. Невдача Британії щодо її членства у Спільному Господарському Ринку може мати поважні господарські і політичні наслідки для Британії — стверджують найперші коментарі.

КИЇВСЬКА ТЕЛЕВІЗІЯ ПОКАЗУВАЛА ДЕЯКІ КАДРИ З КИЄВА В 1917 Р.

„Культура і Життя" назвала знаменитим документальний кінофільм, що його показувала Київська телевізія, „Київ — 1917". Не називаючи, проти кого мусіли боротись большевики в Києві, що напевно було показано у фільмі, та газета з 8 травня пише:

„Використавши багатий фактичний матеріял, автори (сценарист І. Тельман, постановник М. Пілявський) розповіли про революційні події, що відбувалися в Києві пістолітгя тому, про героїчну боротьбу київських більшовиків, про те, як слідом за петроградськими повстав київський пролетаріят."

СОВЄТСЬКІ „ДИПЛОМАТИ" ОБВИНУВАЧУЮТЬ „УКРАЇНСЬКИХ СЕПАРАТИСТІВ", СПРОВАДЖУЮТЬ ДЛЯ СЕБЕ ДОДАТКОВУ „ОХОРОНУ" З МОСКВИ

Ню Йорк. — Місцевий „Дейлі Ньюз" з 17-го травня надрукував два повідомлення, одне з Вашингтону і друге місцеве, про перебування в Ню Йорку одного з головних агентів КГБ — Комітету Державної Безпеки — якогось Василя Федоровича Санка, що приїхав до ЗДА в половині квітня нібито як шофер для совєтської місії при Об'єднаних Націях, а фактично в різних таємних шпигунських цілях. Звертається увагу на те, що до Ню Йорку він приїхав на день-два перед Світланою Сталін. „Ньюз" твердить, що Санко належав до тієї групи трьох агентів КГБ, які намагалися викрасти з Австралії дружину втікача із Совєтського Союзу Володимира Петрова, але їхньому намаганню перешкодили австралійські власті вже тоді, як вони затягли жінку до літака. Тепер „Ньюз" із неназваних джерел довідується, що Санка спроваджено з Москви, для організації додаткової охорони для совєтських „дипломатів" при Об'єднаних Націях, які, мовляв, живуть „під постійною загрозою з боку „українських сепаратистів". У повідомленні сказано: „НЮЗ" виключно довідується, що (совєтські) дипломати, від амбасадора Ніколая Т. Федоренка починаючи, та їх родини постійно бомбардовані погрозами з боку — виходило б — українських сепаратистичних груп". В дальшому інформується, що крім „погроз" могли бути також рідкі „випадки" в роді намагань влому, вибитих вікон чи написів на мурах дому та що ці совєтські „дипломати" вимагали додаткової охорони від місцевої поліції. В повідомленні кажеться, що предметом погроз збоку „диких українців — як росіяни їх називають" мали бути, крім Федоренка, ще його заступник Платон Д. Морозов та міністер Євгеній Н. Макаєв. Совєтська місія вимагала від Державного Департаменту додаткової охорони і нюйоркська поліція, на рекомендацію Державного Департаменту, таку охорону приділила. „Нюз" тепер інформує, що Совєти рішили, мабуть, позбутись американської опіки і зорганізували свою власну і для тієї мети спроваджено Санка та інших „шоферів". Разом з інформаціями „Нюз" надрукував також фотографію, як його кореспондентка біля будинку совєтської місії в Ню Йорку питає іншого совєтського „шофера", чи він знає Санка". Відповідь була: „Як я маю його знати? Я тільки шофер. А втім, я з Києва, а Санко з Москви".

У ЧЕРНІГОВІ НЕМАЄ ДЕ ЖИТИ

Подаємо приклад лише з одного підприємства — бавовно-прядильного комбінату, за „Радянською Україною" з 11 травня: „Людям зовсім тісно. На весь 17-гектарний корпус, в якому одночасно працюють по 4-5 тисяч чоловік, всього три їдальні (до того ж, дві з них в одному кінці комбінату на третьому поверсі) і один буфет.

9-тисячний колектив комбінату, де середній вік працюючих — 21 рік, не має свого Будинку культури.

Але найболючіше — житлова проблема, від якої у великій мірі залежить плинність кадрів. Минулого року на комбінат прийшло 4.400 нових робітників, переважно випускників середніх шкіл. Їх вчать, виховують, а вони десятками залишають комбінат, — прямо пишучи в заявах: через відсутність житла".

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ПОДАРУВАЛИ 5.000 ДОЛ. НА КОЛЕГІЮ СВ. АНДРЕЯ У ВІННІПЕЗІ

Вінніпеґ, Ман. — Панство Іван і Анна Граблюки з Торонта подарували 5.000 дол. Колеґії св. Андрея у Вінніпезі, ставши, таким чином, її новими фундаторами. Іван Граблюк народився в Етельберт на Манітобщині, а його дружина, родом із Радехівського повіту, прибула до Канади в 1927 р. до своїх земляків на ферму. 20 років тому вони одружились у православній катедрі св. Володимира. Не маючи дітей, вони започаткували фундацію на користь Колеґії та молоді, „щоб вона могла виховуватись, — як читаємо у „Віснику" з 15 травня у Вінніпегу, — на добрих провідників як релігійного, так і національного життя".

УКРАЇНСЬКИЙ ВІЙСЬКОВО-ІСТОРИЧНИЙ ІНСТИТУТ ПРИ НТШ ВІДБУДЕ ПЕРШУ НАУКОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ

Ню Йорк. — З метою відзначення 50-річчя відновлення Збройних Сил України, Інститут запляновув цикль прилюдних наукових конференцій. Перша з них відбудеться в суботу, 20 травня 1967 р. точно в годині 6-ій вечором у залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 79 вулиця, з такими доповідями: проф. д-р Р. Смаль-Стоцький — „Політичне тло початку боротьби за українську державність", полк. В. Кедровський — „Початки української в російській армії 1917 року". Вхід вільний. Наступна Конференція Інституту відбудеться в суботу, 17 червня.

СВЯТКОВИЙ БЕНКЕТ У ВАШИНГТОНІ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 25-РІЧЧЯ СТВОРЕННЯ УПА

Товариства й організації Вашингтону створили Комітет для відзначення 25-річчя створення УПА, який вирішив вшанувати цю річницю Святковим Бенкетом, що відбудеться 17-го червня в готелі Статлер Гілтон. Комітет очолив д-р Михайло Кушнір. На бенкет, в якому візьмуть участь представники українських центральних установ і відпоручники товариств і організацій з цілої Америки, прибудуть також представники закордонних амбасад, американські сенатори і конгресмени, представники американського політичного і військового світу, поневолених народів та американської преси, радіо і телевізії.

ДВІ НАУКОВІ ДОПОВІДІ В УВАН

Ню Йорк. — Тут у Домі УВАН, з рамени Секції античної історії і з нагоди 100-річчя народження Михайла Грушевського відбудеться доповідь д-ра Олександра Домбровського „Геродотова Скитія в історії України-Руси Михайла Грушевського" — 20 травня о 6-ій год. 30 хв. веч., а з рамени, Комісії для вивчення історії українсько-жидівських взаємин — доповідь проф. Всеволода Голубничого „Роля жидівського капіталу в розвитку економіки України в добу капіталізму", дня 21-го травня о 6-ій год. 30 хв. веч. в приміщенні Академії 206 Вест 100 вул.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid ot the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Нова конфіґурація сил

В'єтнамська війна і антиамериканські колючки французького президента де Ґолля відвертають увагу читачів щоденної преси від вісток, які вказують на недалекі величезні зміни в міжнародній конфіґурації. Тим часом рішення ЗДА відкликати 35.000 свого війська із Західньої Німеччини, — виступ лідера британійських консерватистів Едварда Ґіта з рекомендацією Британії орієнтуватись на „Европу", — підтримка британійського уряду більшістю голосів палати громад у справі приступлення Британії до Спільного Господарського Ринку 6-ох континентальних держав, — ухвала британійського уряду відкликати свої збройні сили з усього обширу на схід від Суезького каналу, — опозиція Західньої Німеччини й Італії відносно американсько - совєтського тексту договору проти поширення атомової зброї — все це виразні симптоми глибоких процесів у міжнародних відносинах.

Під час останньої світової війни Вінстон Черчилл поручав мало не об'єднання Британії і ЗДА, а 5 березня 1946 року, вже після війни, у своїй промові у Вестмінстерському коледжі у Фултоні, Міссурі, говорив про „братерську асоціяцію" цих двох англомовних держав. Яка ж величезна різниця, коли тепер британійський прем'єр Гаролд Вільсон, перейшовши на фразеологію де Ґолля, заявляє про потребу визволити Европу від американської „залежности". Британія вирікається імперіяльних амбіцій і відмовляється від своєї ролі на Середньому і Далекому Сході взаміну за санацію своїх фінансів та політичну співпрацю з континентальною Европою.

В практичному наслідку ЗДА будуть примушені виповнити політичну й мілітарну пустку на Середньому і Далекому Сході, створену відступом Великої Британії. У цьому матимуть вони тіснішу співпрацю з вільними азійськими і тихоокеанськими країнами, Австралією і Новою Зеляндією, з Японією та всіма країнами американського континенту. Москва напевно дуже радіє з послаблення ролі ЗДА в Европі. Було б тільки великим нещастям, коли б колективні союзи вільних держав стали фікцією, а на їх місце прийшов двоподіл світу на американську і совєтську сфери впливів, з визнанням „статусу кво" збоку Америки та із збереженням совєтської догми про конечність „визвольних воєн" — задля знищення вільного світу.

Справжня Америка

Не раз доводиться чути, що для того, щоб побачити справжню Америку, треба виїхати з Ню Йорку чи іншого великого міста на провінцію, до менших міст, сіл, селищ, осель, фарм, де все зразково впорядковане, де все у продуктивній праці, де церкви заповнені, де найменше злочинів. Однак, демонстрація, що відбулась минулої суботи в Ню Йорку і тривала дев'ять годин, показала, що не треба їхати кудись розшукувати Америку — вона є всюди, „від берега до берега". Безконечним потоком пливли й пливли замаяні зоряними прапорами колони демонстрантів. Над багатьма майоріли не лише американських, але й інших націй прапори, але всі ті маси людей єдналися в антикомуністичному поході в одну велику сім'ю, в патріотичну громаду, під своїм вільним прапором. У колонах ішли дослівно всі прошарки американського народу, зокрема маси робітників з різних професійних спілок, а сотні жінок везли дитячі візочки, що в них деякі маленькі діти навіть ще не бачили своїх батьків, бо вони — у В'єтнамі. Любов до вільної, могутньої країни свободи і ненависть до комуністичного імперіялізму, як у В'єтнамі, так і в інших місцях земної кулі, об'єднувала демонстрантів і тих, що їх вітали. Одні й другі — люди різних рас і різних етнічних походжень, різного становища на соціяльно-економічній драбині, різних віровизнань, але об'єднані великим бажанням: бачити увесь світ — світом волі.

Подібні патріотичні демонстрації у декого викликають острах, і ліва та й навіть ліберальна преса в Ню Йорку подала применшену кількість учасників демонстрації. Але немає найменших причин боятись виникнення в Америці крайньо-правого, нетерпимого шовінізму, бо, власне, та демонстрація, з її багатьма гаслами проти московського шовінізму та імперіялізму, була виявом братерської любови до народів усього світу. Одним із доказів цього було те, як щиро вітали й оплескували стотисячні маси глядачів-американців різні національні колони, в тому числі українську.

Важливий також факт, що у тій масовій антикомуністичній демонстрації дуже велику участь взяла американська молодь, від робітників до студентів, від учнів шкіл до тих, кого вже завтра покличуть у лави армії. Та молодь була живим запереченням збитих з дороги молодців, які палили американський прапор, і на їх адресу вона несла багато плякатів, що стосуються, мабуть, до всіх: „Не любиш Америки— забирайся геть із цієї країни свободи!"

Д-р Михайло Данилюк

ЛИЦАРЯМ СКАЛЬПЕЛЯ І СТЕТОСКОПА

(Під З'їзд Українського Лікарського Т-ва)

(1)

З кінцем цього місяця відбудеться XII З'їзд Українського Лікарського Товариства Північної Америки (УЛТПА), що формально об'єднує понад шістсот українських лікарів Америки і Канади, але фактично має професійні та товариські зв'язки із своїми колеґами по всьому вільному світі. Якщо додати, що частиною УЛТПА є також великий гурт українських фармацевтів обох країн поселення, а крім цього і студентський доріст, зорганізований у Медичній Громаді, що має свої вітки на европейському і американському континентах — тоді лише в цифровому відношенні З'їзд такої професійної організації матиме своє помітне місце у житті нашої екзильної України. Але є ще й інші прикмети, які ставлять УЛТПА під увагу нашої громади.

Протягом багатьох десятиліть український лікар здобув ще на батьківщині таку опінію, що він не тільки той, хто ріже, шиє, вистукує та приписує гіркі мікстури, але й той, хто активно живе своєю громадою, своїм містом та селом, своєю культурою і навіть політикою. На доказ цього можна було б навести десятки прізвищ політичних і громадських діячів, поетів і письменників, державних діячів з періоду визвольних змагань чи навіть підпільників з періоду останньої війни. Але це — не тема цієї статті.

Фактом стало, що лікар був у нас громадським працівником, і, попри стетоскопи, рецепти та шприци, наше громадянство таким його на батьківщині бачило. Туга нашого народу за поворотом своєї інтеліґенції у національні лави робила такий погляд ще міцнішим.

Еміґраційний період застав наші лікарські, як і інші професійні кадри, у важкій боротьбі за своє устабілізування. Тож не диво, що цей початковий період не мав широкого кадру лікарів на громадській ниві. Основний натиск поставлено тоді на організацію професійного товариства, в якому заванталилось якусь частину активу. Вивести на громадське поле було важко не тільки саму організацію, але часами й окремих осіб ніякі сили не витягнули. б на те поле, хоч багато лікарів були вже професійно забезпечені.

Щойно приклади одиниць, з одного боку, повна професійна стабілізація з другого боку — кинули останніми роками чимало кадрів у наше громадське життя. Услід за ними пішли зорганізовані клітини в глибину громади, а врешті і сама верхівка УЛТПА опинилася в самій середині громадського організму, як це мало місце на останньому конґресі УККА. Представники УЛТПА навіть пробували стати медіяторами і, в спілці з товариствами інженерів та професорів, намагались допомогти знайти вихід для розбурханих емоцій нашої своєрідної „демократії".

Кажуть, що деякі громадські та політичні чинники забрали від наших лікарів, які були на конґресі УККА, їх важливий інструмент: скальпель. А це таки шкода, бо одні забрали, а ті випустили з рук. Бо хто його знає — ану ж операція вдалася б?..

**

Хоч читачеві й цікаво, що то „панове доктори" виробляють із своїми ножиками по людях, все ж нудити колеґ-лікарів висновками про скальпель трохи таки незручно. Можна лише, для квітки у віночку статті, сказати, що цей інструмент не тільки ріже, але є також певним „символом" ясности, рішучости, укладеного пляну і послуху тільки і лише хірургові. Пробували ви колись віддати послух свого інструменту емоціям політика, філософа, механіка чи городника? Ну, тоді й не пробуйте...

А як же із відданням свого осуду і свого домовлення, рації свого впливу на громадське життя — на шнурочок емоцій сторонніх, а то й припадкових у політичному житті людей? Як стоїть справа з узгідненням загальної лінії станового товариства, яке є важливою частиною великої громади? І нарешті — чи УЛТПА має щось позитивне вкласти в нашу громаду, чи хтось має нам „укласти" і тим заплутати у павутиння своєрідних емоцій і людей?

У ЗДА, наприклад, вся потуга Білого Дому, Конґресу і Пентаґону не могла б вплинути на рішення Американського Медичного Об'єднання. Навпаки — це Об'єднання має свою лінію, політику, і тим впливає само на Конґрес. Особисті переконання окремих членів — це справа їх дії поза професійним об'єднанням. Загальна ж політика товариства, зформована спільними силами всіх членів — це той зорганізований вклад даних професіоналістів у загальне національне життя. На неї ніхто не має ніякого впливу, і ніяка американська партія навіть не пробувала б здобути собі впливи в будь-якому професійному товаристві. Тим більше не думала б перенести туди своєї ідеології, своєї партійної боротьби або з поміччю „своїх людей" підкидати бруди під ноги немилих собі членів товариства, щоб вони на тих брудах поковзнулись.

Перенесення партійних впливів у професійне життя, а з ними всі маніпуляції та утиски, що так часто лежали на сумлінні припадкових людей, нам відомі з країни „щасливого життя", де партія не тільки „веде", але й на все має право і все гнуздає. Від тієї зарази ми пони врізали і втекли. Ну, а далі?

(Закінчення буде)

К. Крупський

РІЗНЕ РОЗУМІННЯ ГЕРОЇЗМУ

(2)

Українському націоналізмові завдячуємо геройські чини УПА. Автора „Треблінки", а також її перекладачів на англійську мову можна відіслати навіть до ворожих нам авторів, таких, як польський комуніст Ян Гергард, який, не зважаючи на ненависть до українців, признає, що українські партизани боролися як леви — як справжні герої. Про героїчність українських партизанів і їх завзяту боротьбу проти фашизму та комунізму існує широка, документальна література. Їхній чин, записаний в історію кров'ю, є доказом того, що вони боролися не зі страху перед смертю чи з ненависти до інших народів, а — з любови до свого народу.

Такий авторитетний знавець українського націоналізму, як Джан Армстронґ, не називає його фашизмом. Відомий англійський знавець гітлерівської Німеччини Джералд Райтлінґер також бачить в Україні героїчну УПА, однак видавці „Треблінки" вживають московської термінології, коли згадують українських націоналістів.

Твердження автора, а радше тих, які інформували його про те, що українці боялися німців більше, як жиди, є очевидною неправдою. Упістів і дивізійників сам чорт не змусив би вбивати й палити своїх батьків та близьких. Український нарід родив героїв, що свідомо ішли в бій проти комунізму. Тому німці ніяк не могли кинути Української Дивізії Галичина на Західній фронт.

Легко робити героїв на папері, але бути героєм — це зовсім інша справа. Наведу маленький приклад з особистого досвіду:

В червні 1943 року мені доводилось переїздити дорогою між Тернополем і селом Семиківцями. Здалеку я запримітив довгу колону робітників, що направляли дорогу. зблизившись до них, я запримітив серед робітників людей, у якихось дивних уніформах. Скриваючись від німців, я не хотів попасти в халепу. Тож, вдаючи, що поправляю щось у ровері, спитав найближчого з робітників, чи немає серед них німців. Виявилося, що всі вони з тими наглядачами в уніформах були жиди. Мій ще досить молодий співрозмовець сказав мені зрезиґновано, що всі вони будуть знищені.

„Чому не спробувати втекти в Карпати недалекими Медоборами?" — поставив я питання. Однак, мій співрозмовець і слухати не хотів про втечу. Він витягнув з кишені жмут паперових грошей, кинув їх на землю і заявив, що всі ті папірці йому вже не потрібні. А колись, — сказав, — він був власником двох млинів і ще там чогось.

Чи в цьому була також вина українців? Чи мали наші селяни давати жидам фірманки і везти їх у Карпати? Та й чи могло те наше бідне село допомагати комусь тоді, коли само опинилося в крайній нужді?

Скрізь панувало крайнє спустошення. В міжчасі наш нарід пережив страшний большевицький терор, в якому деякі жиди відіграли сумну ролю. Після того західній окупант душив нарід здирством та терором. В селі залишилися тільки старші віком і діти. Одних замордували або вивезли большевики, інших повиловлювали німці, а решта опинилася в лісі.

За тиждень або два тою дорогою, де я зустрівся з жидами, проходив загін комуністичних партизанів Ковпака. Вони зблизька оминули Тернопіль і на короткий час захопили Скалат. Чому ж Ковпак не прийняв до себе жидів? На це питання хай дадуть відповідь нинішні паперові герої.

**

Помиляються ті, котрі думають, що, маючи в своїх руках домінуючу позицію у видавництвах, пресі та інших засобах комунікації, можуть робити з білого чорне і навпаки.

Людська маса в загальному має великий досвід, хоч пересічна людина читає мало. В людській масі накопичився досвід різного роду пропаґанди: комуністичної, комерційної та іншої. І тому сучасна людина навчилася читати все дуже критично і мимоволі конфронтувати слова з ділами. Надмірне хитрунство завсіди виходило на шкоду хитрунам.

(Кінець)

Вчасніше попереджатимуть про буревії, гураґани й повені

Вашинґтон. — Директор Адміністрації Наукової Служби д-р Роберт М. Вайт повідомив, що зроблено важливі поліпшення в тому напрямку, щоб можна було вчасніше повідомляти населення про такі стихійні катастрофи, як торнада, гураґани й повені. В цій цілі подбали про радарові влаштування, поширено комунікаційну сітку та зроблено інші поліпшення, які вможливлять населенню вчасніше дати знати, що надходить стихійна катастрофа. Працю в цьому напрямку почали після того, як у Квітну неділю 1965-го року торнада на Середньому Заході спричинили були смерть 272 осіб та матеріяльні втрати вартости 250 мільйонів дол. Досліди в цьому напрямку вели шість урядових аґенцій, які ствердили, що різні стихійні катастрофи спричиняють річно смерть пересічно по 500 до 600 осіб, а матеріяльні втрати внаслідок торнад, буревіїв і повеней становлять річно понад 11 більйонів долярів. Коли буде застосоване вчасніше повідомлення про ці стихійні нещастя, то можна буде щороку врятувати життя коло 300 осіб, а матеріяльні втрати будуть значно менші. Досі вживали до передбачувань стихійних катастроф перестарілих радарових апаратів, що залишилися з другої світової війни. Тепер будуть вживати модерних апаратів.

Микола Пінкас

ЧОМУ ЗНИКАЮТЬ ЛЮДИ?

У Франції майже кожного року зникає щонайменше 25 тисяч чоловіків, жінок і дітей. Як виявляє статистика, дуже малий відсоток цих людей падають жертвами убивців, кінчають життя самогубством або вмирають від затруєння наркотиками. Більший відсоток — це люди, які „вибирають собі свободу", — в певний час виходять із дому з думкою вже ніколи не вернутися. При цьому вони часто зрікаються добрих платень, посад, вигідних мешкань, — залишають усе те, чим жили, і так спритно зникають, що поліція не може попасти на їх слід.

Що змушує цих людей до втечі? Коли відкинемо категорію людей, які чимнебудь провинилися перед законом і уникають візити поліцистів у своєму домі, то друга категорія, багато чисельніша, це жертви нещасливої любови або родинних сварок, які втікають в світ-за-очі, щоб починати нове життя серед інших людей.

Часто буває, що сороклітній статечний мужчина раптом відкриває у собі якусь „жилку", яка спонукує його до далеких морських подорожей, втягає в різного роду авантюри, що нібито можуть забезпечити йому блискучу кар'єру. Не один з них стає моряком, щоб вгамувати свою пристрасть до подорожей, або за заощаджені гроші купує білет до далекої Австралії, щоб там шукати „щастя".

Згідно з статистикою французької поліції, щороку зникають пересічно 13.000 мужчин і 10.000 жінок.

Першим джерелом при розшуках зниклих людей є газетна рубрика нещасливих випадків.

Наведемо декілька прикладів:

Певного дня до поліції з'явився добре знаний паризький промисловець, який заявив, що його жінка вийшла ранком з дому і не вернулася. Подружжя було щасливе. По кількох тижнях часу знайдено ту жінку у... в'язниці. Виявляється, що цю порядну пані застукано на крадежі у великій крамниці. Щоб не завдавати своєму чоловікові сорому і не псувати йому кар'єри, вона рішуче відмовилась назвати своє прізвище.

Мешканка Марселю, мати 6-ох дітей, щоранку виходила до крамниці, щоб купити молока та булок. Одного ранку вона вийшла з дому, як звичайно, з кошиком, але у... шляфроку — і слід по ній загинув. Родина була певна, що її вхопили і замордували. Але чому, за що і як? Поліція вияснила, що за якийсь час перед зникненням ця жінка виробила собі пашпорт до Бразилії. Щоб не викликати підозріння, вона вийшла з дому в „шляфроку", зайшла до готелю, там перебралася, а потім з незнаним мужчиною сіла на корабель і відплила.

Переважно зникають люди між 30-ма і 40-ка роками. Оце — найбільш критичний вік. Вони відчувають незадоволення зі свого життя і вирішують його будувати по-новому. Утікають переважно одружені мужчини і жінки. Старші люди рідше дозволяють собі на такий ризиковний вчинок.

Масова втеча неповнолітніх починається весною, а кінчається пізньою осінню. Французька молодь втікає переважно до портових міст, щоб звідтіля дістатися до котроїсь екзотичної країни. У 90 випадках із 100 це їм не вдається. Дівчата втікають до Канн, коли там відбуваються фільмові фестивалі. Або на пляжах і бульварах стараються звернути на себе увагу фільмових продуцентів і режисерів, щоб робити кар'єру кіноактриси. Одначе, дуже часто своєю визивною поведінкою звертають увагу поліції, яка їх арештує. Пересічний вік неповнолітніх утікачів 15 років, але одна парочка з Парижу побила рекорд: він мав 12, а вона 11 років.

Сімдесят відсотків утікачів поліція знаходить протягом року. Від інших приходять вістки аж по кількох роках. Одна парижанка написала дуже зворушливого листа до свого чоловіка з... монастиря. Один славний письменник, пошукуваний родиною, по кількох місяцях подав про себе вістку, що він живе на відлюдному півострові і працює над новою книжкою.

Бувають, однак, випадки, що пропадають люди з невияснених причин навіки. Ось так, вийшов з дому і не повернувся. Чи був після того замордований? Чи втратив пам'ять? А може десь далеко живе і втішається життям? В таких випадках французька поліція схиляється до цієї останньої версії.

ГОЛОС ЧИТАЧА

ПРО „ПОЛЬКУ"

У статті „Зберігаймо нашу культуру" („Свобода", ч. 64 з 11-го квітня ц. р.) п-ні Віра Дорожинська вибрала нещасливий приклад: „Поляки ввесь світ заставили танцювати польку". Для ознайомленого з музичною справою відомо, що поляки не „заставляли світ танцювати польку", бо полька не є польським танцем і з Польщею нічого спільного не має. Полька — це чеський народний танець, а чеська назва його „полка" походить від слова „пів", тобто півкрок, жвавий такт 2/4. Вивели польку на мистецькі вершини не польські, а чеські композитори, зокрема Сметана (кому ж незнана полька з „Проданої нареченої"?) і Дворжак. А спопуляризували і ввели до сальонів польку австрійські композитори, особливо родина віденських Штравсів.

Юрій Цабрівський

Ольга Приходько

ПРАДІД ІЛІЯ

РОДИННА ХРОНІКА З ЖИТТЯ ПОДІЛЬСЬКОГО ДУХІВНИЦТВА МИНУЛОГО СТОЛІТТЯ

Частина друга.

ПРІСЯ

(12)

Слухаючі ті речі, баба Кожушкова казали пошепки Насті, що панночка вже напевно не житиме, бо вже дивиться з тамтого світу і бачить те, що має діятися на землі.

Отець Василь наказав бабі і Насті, щоб не сміли нікому розказувати про це, і вони спочатку мовчали, аж пізніше, коли багато з того сповнилося, розповіли людям, і в селі оселилась думка, що Женя — це був янгол Божий і праведна, свята душа...

Так у Великодню ніч догоріла свічка Жениного життя...

Негайно послали до о. Білинського, благочинного, спитати, чи можна ховати на самий Великдень?

У відповідь ще вдосвіта приїхала пані Білинська, Женина хрищена мати. Ця розумна, енерґійна жінка вирішила всі турботи з похороном і парастасом взяти на себе.

Привезла з собою білі воскові квіти, серпанок, і разом з Настею прибрала Женю, як наречену. Такий був звичай, коли вмирала дівчина. Отець Білинський сказав, що ховати будуть соборно, що на похорон приїде кілька священиків.

Негайно дали розпорядження челяді, що і як мають готувати на великий парастас. Наказали зарізати кілька ягнят, напекти паляниць, пасок. Покликали з села кілька спритних молодиць, і робота закипіла.

Тим часом привезли труну, і пані Білинська сама уложила в неї свою хрищеницю.

Женя була прекрасна і в труні. Біле, прозоре, як віск, личко, пишні льокони, серпанок, віночок... Труну несли дівчата також усі в білому.

А народу! І де тільки в такому глухому селі набралося стільки людей? Що правда, на Великдень люди вільні, а також стільки священиків ані на храмове свято не приїздить, і це привабило багато людей з сусідніх сіл. Крім того Женю бачили так недавно на тому балю, і таке нещастя зворушило всю околицю.

У церкві плакали всі, і було в тому щось таке зворушливе, величне. Коли заспівали „Надгробнос риданіє", зомліло кілька жінок, а малий Петруша залементував так, що його винесли з церкви...

Нарешті обряд скінчився. Поховали й насипали високу могилу. Дівчата прибрали її зеленим галуззям та білими квітами. Зверху поклали розкішний вінок, що прислав дідич. На парастасі всі мали багату гостину.

А Прісе? Нещасна мати! Вона не плакала і не побивалась. Ніби скам'яніла, ніби нічого не бачила й не чула. Мовчала. Тільки очі були якісь дивні: то горіли страшним вогнем, то зовсім згасали. Коли прийшов час іти за труною, пані Білинська пов'язала їй голову чорною хусткою, взяла під руку і ввесь час була при ній. То все видержала Прі- ся. Тільки коли спускали домовину в могилу, несамовито скрикнула і впала на землю.

**

На о. Василя страшно було глянути. Він уже давно не спав. Цілий страсний тиждень удень правив службу в церкві, а вночі сидів коло донечки. Уже давно він відчував, що його кохана донечка не буде жити, що очевидно така воля Божа. А він? Він про себе не думав. Знав тільки, що мусить скоритися і до кінця виконувати свою повинність.

У процесії йшов першим, ніс високо свій хрест.

Він ішов на свою Голготу.

Безодня одчаю

Нарешті скінчилося все...

Все затихло, всі розійшлися. І в цій тиші Пріся вперше усвідомила собі все. Сплакані діти горнулися до неї, і взяв її такий невимовний жаль, що годі було витримати. Ридала і плакала разом з дітьми і все повторювала: — „За що? Мій Боже! За що?"

Так їх застав о. Василь. Наказав Насті відвести дітей, сів коло Прісі, пригорнув і почав умовляти та заспокоювати, як малу дитину. Знайшов якісь такі лагідні слова та думки, а головно силу духа, що нещасна, знищена, стомлена Пріся затихла і непомітно заснула. Підклав їй подушку під голову, прикрив дбайливо і тихо, тихо вийшов.

Куди йому йти?

Женина кімната стоїть пусткою, але він мусить іти до Жені, бож напевно вона його чекає. І пішов...

Яка дивно тепла і тиха ніч! На могилі здалеку біліє вінок. Тут його місце, коло любої донечки, бо вона певно почуває, що він прийшов, що він тут, біля неї. Довго стояв так і думав свою безконечну думу: чому Жені треба було відійти з цього світу?

Боліли стомлені ноги. Оглянувся навколо, і коло плоту завважив якусь дошку. Вернувся додому, взяв, що треба, і в нічній тиші при блідому сяйві зірок змайстрував примітивну лавицю, на якій і просидів цілу ніч. І все одна і та сама думка не покидала його; чому якраз тепер, на порозі життя, в самому розквіті краси, Жені треба було відійти з цього світу?

Ось Пріся усе повторює: „Защо"? — Вона переконана, що це — кара.

Він, як священик, часто бував біля людей у їх смертній годині і давно зрозумів, що смерть не є карою, так само, як довгий вік не є нагородою, бож умирають всі-і ті найліпші часто вмирають в молодому віці.

Отець Василь був глибоковіруючою людиною, і вся його істота була перейнята вірою в Божественну Премудрість, яка керує світом. Людині багато чого не дано знати, тільки одному Богу відомо, що для людей є ліпшим. В кожному разі, він ані на хвилину не допускав, що Женю можна було за щось карати, навпаки — перехід до іншого світу для неї мав бути нагородою. Очевидно, її душа власне тепер дозріла для тої вищої форми буття. Вона ж була така надзвичайна, така чутлива. Вона, мабуть, скорше зрозуміла те завдання, яке має кожна душа на цьому світі, і скорше прийшла до того ступня духовної висоти, який був їй призначений. Їй не треба було довше залишатися на цьому світі і йти далі тернистим шляхом земного життя.

Яка доля могла її чекати на цьому світі?

Згадав той баль, те загальне захоплення Женею, той апогей її існування. Але згадав і слова старих, досвідчених людей: не є тут для неї рівного.

Дійсно, за кого Женя могла віддатися?

Потішаючи свою бідну Прісю, о. Василь висловлював їй ці свої думки про Женину долю.

(Далі буде)

СИРІЯ ВИДАЛИЛА заступника амбасадора Савді Арабії і політичного атташе амбасади, казавши їм виїхати впродовж 24-ох годин. Сирійський уряд закинув їм „змову з реакційними елементами".

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ СИМОНА ПЕТЛЮРИ в АМЕРИЦІ

подає до відома Українського суспільства, що

1. в СУБОТУ, 27-го ТРАВНЯ 1967 року в 6:30 по пол., в будинку УВАН в США, 206 Вест 100 вулиця, Ню Йорк 25, Н. Й., (Сабвей — 7 Авеню — Бродвей)

— відбудеться —

АКАДЕМІЯ

присвячена 41-ій Річниці трагічної смерти

св. п. СИМОНА ПЕТЛЮРИ

Голови Директорії і Головного Отамана Військ Української Народньої Республіки.

Академія складається з доповіді та мистецької частини. Доповідь виголосить **дир. Іван Крамаренко.** В мистецькій частині Академії виступлять: Мистецьке читання останньої праці Симона Петлюри — **пані Оля Кіріченко-Шуган.** Сольоспів виконає артист-співак **Іван Самокіш.**

2. **В НЕДІЛЮ, 28-го ТРАВНЯ 1967 року** після Богослужень в Українських Православних Церквах м. Ню Йорку й околиці, будуть відправлені

ПАНАХИДИ

за спокій душ — св. п. СИМОНА ПЕТЛЮРИ, ЙОГО ДРУЖИНИ ОЛЬГИ і ДОНЬКИ ОЛЕСІ.

Членів Українських Організацій: Комбатантів, Молоді та Українське Суспільство запрошується до участи в цих урочистостях.

ПРЕЗИДІЯ КОМІТЕТУ

ТОВАРИСТВО ПРИХИЛЬНИКІВ УНР в ПАТЕРСОНІ, Н. Дж.

В ПРОГРАМІ 50-ТИРІЧЧЯ ВЕЛИКОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

В НЕДІЛЮ, 21-го ТРАВНЯ ц. р. о 3-ій год. дня в залі УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ

при 240 Гопе Аве., Пассейк, Н. Дж.

влаштовує ДОПОВІДЬ

Гол. Отаман С. Петлюра

— і —

Перший Український Військовий З'їзд

Доповідач — **проф. д-р І. ДРАБАТИЙ**

учасник З'їзду.

До численної участи запрошує — **Управа Товариства**

Карпатський Лещетарський Клюб

— НЮ ЙОРК —

— влаштовує —

ВЕСНЯНУ ЗУСТРІЧ

на Союзівці

в днях 3-4 червня 1967 р.

ПРОГРАМА ЗУСТРІЧІ:

Субота: Внутрішньо-клюбові тенісові змагання
Початок 11 ранку.
Спільна вечера (7 веч.), а опісля **ЗАБАВА**

Неділя: Служба Божа
Продовження тенісових змагань
Приміщення проситься замовляти через Управу Союзівки:

UNA ESTATE, Kerhonkson, N.Y. Tel.: (914) 626-5641

Подаємо до відома, що 15-16 липня ц. р. відбудуться на Союзівці тенісові та плавацькі першенства СУАСТУ.

Окружна Рада СУА в Шикаґо

— влаштовує —

в суботу, 20-го травня 1967 р.

в ЗАЛІ ШОПЕНА

о год. 1:30 по пол. для шкільних дітей

о год. 7:30 веч. для громадянства

ПОКАЗ ІСТОРИЧНОЇ НОШІ

— відтворений —

64-им ВІДДІЛОМ СУА в НЮ ЙОРКУ ОДЯГАМИ, ЖИВИМ СЛОВОМ і ТАНКАМИ

Квитки до набуття у Видавництві Денисюка, Українській Книгарні, Дельті та при касі.

Український Спортовий Клюб в Ню Йорку

— влаштовує —

в суботу, 20-го травня 1967 р.

ВЕСНЯНУ СПОРТОВУ ЗАБАВУ

в залі

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ, 142 Друга Авеню, НЮ ЙОРК

В програмі: Велика виграша УСК-у. Виграша кольорової телевізії.

Оркестра п. В. БОСОГО. **ПОЧАТОК о год. 9-ій веч.**

Просимо замовляти столи в домівці УСК-у.

Членів, Симпатиків та все Українське Громадянство запрошує — **Управа УСК-у**

Янґставн, Огайо

ВІДЗНАЧЕННЯ ДВОХ РОКОВИН

16-го квітня заходом Управи осередку СУМА ім Є. Коновальця відбулось Свято для відзначення двох річниць: 50-річчя Української Національної Революції і 25-

Свято відкрив голова Управи осередку СУМА п. П. Весоловський. Американський гимн виконав дівочий хор юнацтва Сума. Святочну доповідь виголосив п. Володимир Мазур — головний пердсідник УНПомочі і член Екзекутиви УККА.

З деклямаціями виступали юні сумівці: Євгенія Гаврилюк, Мих. Копчин, Леся Затворницька, Ірина Гаврилко, Ст. Беґезда, Леся Рудяк та виховниця пані Лідія Гаргай. Мішаний хор СУМА „Верховина" під дириґентурою П. Весоловського відспівав вісім пісень.

Крім того в програмі взяли участь два самодіяльні мистецькі гуртки Юного СУМА з Кентону, де головним виховником є Вол. Волощук. Мандолінова оркестра під керівництвом п. Стона виконала ряд музичних точок, а танцювальна група — кілька народних танків. Кінцевою точкою програми була постановка сценічного образка в одній дії про УПА, в якому участь взяли 7 старших членів СУМА і два юнаки. Свято закінчилось відспіванням українського національного гимну. Програму вів і склав подяку всім учасникам д-р Р. Стахура.

П. М.

Філядельфія, Па.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ „САМОПОМОЧІ"

2-го квітня відбулися Загальні Збори Відділу „Самопомочі" у Філядельфії. Зборами проводила президія у складі: д-р Петро Стерчо, голова, ред. Біляїв заступник і п-ні Вероніка Цегельська, секретар. Про діяльність Відділу звітували члени уступаючої управи: голова ред. М. Вайда, секретар Ю. Татунчак, скарбник інж. Б. Турченюк, культ. освт. референт мґр Т. Онуферко, реф. Суспільної Служби мґр І. Скочиляс та реф. збереження молоді інж. Ст. Процик.

Відділ Об'єднання Українців Америки „Самопоміч" у Філядельфії є одним з найбільших у ЗДА, має 760 членів. Працює у власному домі при головній вулиці міста Філядельфії 4814 Н. Брод в центрі найбільшого скупчення українців у Філядельфії. В кімнатах дому мають свої приміщення Від. Т-ва Укр. Інженерів, Дирекція Школи Українознавства „Рідна Школа", та Відділ Об'єднання б. Вояків Українців.

Відділ „Самопомочі" у Філядельфії з успіхом перевів збірку уживаного одягу для потребуючих українців в Західній Европі та Югославії, засновано Секцію Приятелів Української Книжки, яка м. і. має завдання скласти спільний каталог українських бібліотек у Філядельфії включно з приватними, засновано при Відділі переплетню книжок, щоб рятувати головно українські книжкові унікати, підтримано акцію об'єднання допомогової акції у Філядельфії. Відділ брав активну участь у влаштуванні 100 дол. бенкету на пошану Кардинала Йосифа Сліпого та на цілі Українського Католицького Університету в Римі. З успіхом влаштовано „Живі газети", на яких виголосили 16 доповідей на різні актуальні теми найкращі доповідачі у Філядельфії. З успіхом відбулася „Ялинка".

В бурхливій дискусії на першому місці була справа співпраці Відділу „Самопомочі" з Головною Управою в Ню Йорку у зв'язку з недавнім Делеґатським З'їздом. Відділ домагається скликати Надзв. З'їзд Делеґатів, який ГУ плянує скликати, щоб полагодити спірні питання між 5-ма Відділами „Самопомочі" та унормувати діяльність всіх Відділів „Самопомочі" у ЗДА. Дискутовано справу органу „Наш Світ" та справу Зеленосвят. Збірки та справу вплати 25% чл. вкладок ГУ.

Кромі списка Номінаційної комісії подано і другий список кандидатів до нової управи, яку вніс д-р І. Скальчук, у висліді виборів більше голосів дістав список номінаційної комісії з головою ред. Миколою Вайдою, якого вдруге переобрано на голову Відділу „Самопомочі" у Філядельфії. Дальші члени нової Управи: інж. М. Нич, п-і Новаківська, мґр. Т. Онуферко, П. Генґало, інж. Ст. Процик, Бак-Бойчук молодший, М. Ящук і Вол. Яців. Контрольна Комісія: д-р П. Стерчо, д-р В. Пушкар та інж. М. Караман, Тов. Суд: д-р М. Рибак, проф. Лабунька д-р Марчук і ред. Біляїв.

На внесення І. Білинського рішено на короткий час продовжити збірку потребуючим у Зах. Европі на цілі СХС у Мюнхені. Підтримано Петра Генґала в справі об'єднання допомогової акції для кращої і більшої допомоги потребуючим.

Т. Онуферко

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ

Д-р Іван Козак переобраний на голову нюйоркського Відділу ОбВУА

Ню Йорк, Н. Й. — Останньої суботи, 13-го травня 1967 р. тут у приміщенні Українського Літературно-Мистецького Клюбу відбулися черґові Загальні Збори Об'єднання б. вояків українців в Америці (ОбВУА) — Відділ Ню Йорк при участі 28 членів. Зборами провадила Президія в складі: д-р Любомир Макарушка (гість з Европи) — почесний голова, проф. Михайло Лисогір — діловий голова та Микола Турецький — секретар. Після вичерпного звідомлення з діяльности уступаючого голови заразом референта Суспільної Опіки д-ра І. Козака і скарбника Івана Винника, на пропозицію заступника голови Контрольної Комісії д-ра І. Рижія збори схвалили однодушно уділити уступаючій Управі абсолюторію з подякою за жертвенну і успішну працю. Окрему подяку висловлено голові та скарбникові. Відтак переобрано через аклямацію на голову, заразом референта Суспільної Опіки сот. д-ра Івана Козака та на заступника голови ген. Аркадія Валійського. Крім них були обрані або переобрані однодушно до нової Управи: Микола Турецький — як секретар, Іван Винник — як скарбник, д-р Осип Волощук — як організаційний референт, ред. Іван Кедрин-Рудницький — як культурно-освітній референт, інж. Дамян Захарченко — як прапороносець, далі інж. Юрій Тамарський, Олексій Круглий та Яків Фартушний — як члени Управи та проф. Михайло Чорнодольський — як заступник члена. До Товариського Суду увійшли: проф. Михайло Лисогір — як голова, д-р Степан Ріпецький і Кузьма Марущак — як члени та д-р Ярослав Гриневич — як заступник члена. Контрольну Комісію становлять: ген. Олександер Загродський — голова, д-р Іван Рижій і інж. Захар Івасишин — члени та Дмитро Бакум — як заступник члена. — Вкінці обрано 6 делеґатів на IX Делеґатський З'їзд ОбВУА, що відбудеться 3-го червня ц. р. у Філядельфії, Па.

ЩЕ ПРО УКРАЇНСЬКУ УЧАСТЬ У АНТИКОМУНІСТИЧНІЙ ДЕМОНСТРАЦІЇ

Ню Йорк. — Надійшли додаткові відомості, що у великій українській колоні в суботу 13-го травня брали участь понад 50 осіб з довколишніх міст, а також, що очолював усю підготову до демонстрації, з рамени УККА, Об'єднаний Комітет Українсько-Американських Організацій Ню Йорку. Члени Управи Комітету йшли з синьо-жовтими стрічками попереду українських маніфестантів: голова Комітету адв. Р. Гуглевич, п-ні Катерина Пелешок, ред. О. Калинник та інж. Базилевський. Генерал А. Валійський маршував з комбатантами. Декілька телевізійних каналів у Ню Йорку та околицях, передаючи кінорепортажі з демонстрації, показували також українську колону з її численними транспарентами.

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ в ГАРТФОРДІ, Конн.

при співучасті

О. СУМА, СТАНИЦІ ПЛАСТ-у і ТУСМ

— влаштовують —

СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ

в честь впавших Борців за Волю України

в неділю, 21-го травня 1967 р.

о год. 5-ій по полудні в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ в ГАРТФОРДІ, Конн.

В програмі: **Квартет проф. Б. Маркова, струнна оркестра СУМА, мельо-деклямація у виконанні Пласту, інсценізація, дуети.** Струнна оркестра під кер. **проф. Б. Маркова.** До численної участи у святі закликаємо все Українське Громадянство, а зокрема Молодь.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

Наукове Засідання

Секції Античної Історії присвячене 100-річчю народження

МИХАЙЛА СЕРГІЙОВИЧА ГРУШЕВСЬКОГО

Доповідь д-ра Олександра Домбровського: Геродотова Скитія в історії України-Руси Михайла Грушевського. Засідання відбудеться в суботу, 20-го травня 1967 року о 6-ій год. 30 хв. веч. в приміщенні **Академії:**

206 Вест 100-та вул., Ню Йорк, Н. Й.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

Наукове Засідання

Комісії для вивчення історії українсько-жидівських взаємин.

Доповідь **проф. Всеволода Голубничого: Роля жидівського капіталу в розвитку економіки України в добу капіталізму.**

Засідання відбудеться **в неділю, 21-го травня 1967 року о 6-ій год. 30 хв. веч.** в приміщенні **Академії:**
206 Вест 100-та вул., Ню Йорк, Н. Й.

Замість квітів на могилу

бл. п. ПЕТРА ЗАДОРЕЦЬКОГО

великого Покровителя Стрілецької Січової Слави, наш глибокий поклін зі словами стр. пісні „Чуєш брате мій", складаємо 20.00 долярів

на пресовий фонд „Вісті Комбатанта".

Оксана — Іван КУЧМАК
Долорес — Ігор КУЧМАК

Замість квітів на могилу невіджалуваного Друга

інж. ЕВГЕНА ЛИЦИНЯКА

складаю 10 долярів
на Українських Інвалідів.

Мґр. прав Александер ОГОНОВСЬКИЙ

В ЗДА МИНУЛОГО ТИЖНЯ БУЛО досить холодно, але в сусідньому Мехіко панувала така спека, що від неї згинуло коло 100 осіб. В одній місцевості занотовано температуру 110 ступнів Фаренгайта, а в багатьох місцевостях північного Мехіко термометер показував понад 100 ступнів. Навіть в столиці Мехіко Сити, яка стоїть на височині понад 7,000 стіп, температура була досить висока, бо понад 80 ступнів.

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що 18-го квітня 1967 року в Стрию, Україна,
відійшла у Вічність на 72-му році життя
наша Найдорожча МАМА і БАБУНЯ

бл. п. ВІКТОРІЯ з РОМАНОВСЬКИХ УГЕРА

В глибокім жалю:

ОМЕЛЯНА — донька
РОМАН РОГОЖА — зять
АННА і АНДРІЙ — внуки
Рідня в Україні і ЗДА

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА відправиться **в СУБОТУ, дня 20-го ТРАВНЯ 1967 р. о год. 8:30 ранку в церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ.**

ОБ'ЄДНАННЯ б. ВОЯКІВ УКРАЇНЦІВ в АМЕРИЦІ — Відділ в НЮАРКУ, Н. Дж.

в глибокому смутку повідомляє,
що дня 14-го травня 1967 року відійшов у Вічність
ПОБРАТИМ

сл. п. ДМИТРО ХОПТЯК

б. хорунжий УСС, член і б. голова Управи ОбВУА — Відділ в Нюарку, Н. Дж.

ПАРАСТАС в середу, 17-го травня ц. р. в год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Литвина, при 801 Springfield Ave. в Ірвінгтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН в четвер, 18-го травня 1967 р. о год. 8:30 ранку з похоронного заведення до укр. кат. церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а відтак на український цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Управа Відділу ОбВУА закликає всіх Членів до участи в похоронних обрядах.

Родині Померлого Побратима, висловлюємо наше щире співчуття.

УПРАВА ВІДДІЛУ ОбВУА

Замість квітів, жертвуємо 20 долярів на Фонд Українських Інвалідів.

КОМІТЕТ СПІВПРАЦІ КОМБАТАНТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, ВІДДІЛ ОбВУА, СТАНИЦЯ б. ВОЯКІВ І УД УНА, ВІДДІЛ б. ВОЯКІВ УПА ім. ген.-хор. Т. ЧУПРИНКИ в НЮАРКУ, Н. Дж.

в глибокому смутку повідомляє,
що дня 14-го травня 1967 року відійшов у Вічність
ПОБРАТИМ

сл. п. ДМИТРО ХОПТЯК

б. хорунжий УСС, член ОбВУА, б. член Президії Комітету Співпраці Комбатантських Організацій.

Родині Померлого Побратима та Членам ОбВУА, висловлюємо наше щире співчуття.

ПРЕЗИДІЯ КОМІТЕТУ СПІВПРАЦІ

The late

CLEM POLYNIAK

was a member of the Ukrainian National Association Branch 1 in Shamokin, Pa. He was a parishioner of the Ukrainian Catholic Church of the Transfiguration in Shamokin. Divine Liturgies in his memory were offered in that church, in St. Andrew's Catholic Church in Baltimore, Md., SS. Peter & Paul Ukrainian Catholic Church in Clifton Heights, Pa., and in St. John's Ukrainian Catholic Church in Pittsburgh, Pa.

"TOP 'O THE MOUNTAIN"

Top 'o the Mountain, you said you would go.
I said, "Oh, Pop, oh no, oh no."
Although I begged God with prayer and song,
Yet, somehow you knew I was wrong.
My life for you, I'd gladly give, you know.
Oh, Pop, why did you have to go?
Not any last words, not any good-bye,
Without a word, without a sigh.
Prayers? Liturgies? What to do, to do?
How great I feel the loss of you.
My Pop, you are not here, we are apart.
No one sees that ache in my heart.
And you've been gone, one sad and lonely year.
Tears, heartaches, they are all still here.
You are not here, to talk to nor to see.
But, I miss you, not only me.
Easter has past, I still recall the last.
Father told me, after the fast,
Say, "He is Risen, He's not here, be brave
Whenever you visit his grave."
One God, who giveth and taketh away,
We'll be together, Oh, someday.
Where, again, I can tell you of my love.
Not only me, but all, above.
Where, again, we shall be a family,
Again, one, full and whole, you'll see.
Till then Pop, those days, I will be countin'
Yes, Pop, now "Top 'o The Mountain."

Written in memory of my father, Clem Polyniak, on the first anniversary of his passing, May 15, 1967.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Sadly missed by
his son, PAUL
and wife, BARBARA

ВЕЛИКІ ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ

ОЛЬДБОЇ С.Т. УКРАЇНА - ОЛЬДБОЇ СІЧЕЙ

ТОРОНТО — **НЮАРК-ЕЛІЗАБЕТ**

Неділя, 21-го травня 1967 р.
Початок 3:30 по пол.

Maple-Crest Park
Springfield Ave. & Oakland St.
Maplewood, N.J.

В передмагу стрінуться:

„Дніпро", Балтімор — „Черноморська Січ", аматори

Початок: 2:00 по пол.

С[illegible]ОВИЙ ДЕНЬ РОДИНИ

[illegible] за добровільними датками)

В сусідстві грища є публичний [illegible] з гойдалками, каруселями і іншими розривками для дітей. Там же крамнички із перекуска[illegible] та напитками.

Міннеаполіс, Міннесота

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА В ТВИН СИТІ І УКРАЇНСЬКИЙ ВІДДІЛ В ЦЕНТРАЛЬНІЙ БІБЛІОТЕЦІ МІННЕАПОЛІСУ

Заходами певних людей, що люблять книжку і дбають про неї, український відділ Центральної бібліотеки систематично поповнюється новинками в галузі літератури і історично-культурній та інш.

Не раз робився заклик до українського громадянства, як можна частіше вживати книжки з українського відділу. Чим більше читачів, тим більший вклад грошей на придбання книжок для цього відділу.

Але трапляються досить неприємні випадки. Знайшовся серед нашої громади читач, який в 1966 році позичив з українського відділу Центральної бібліотеки 28 книжок (українських) і не будь-яких, а історичних: — „Історія України" — Дм. Дорошенка; „Симон Петлюра" — проф. Іваниса, кілька книжок з історії М. Стахова; „Україна у війні за державність" — ген. Удовиченка; „Український рух 20-го століття" — проф. Феденка; „Московський Сфінкс" — Косаренка-Косаревича; „Історія українського війська в боротьбі за державність" — проф. Л. Шанковського та інші. Він позичив книжки на фальшиву леґітимацію на ім'я Тараса Шевченка з фальшивою поданою адресою.

Немаючи довший час книжок, адміністрація бібліотеки почала розшуки безуспішно, бо Тарас Г. Шевченко давно не живе і адреса не існує. Загубивши надію на повернення бібліотечного майна, працівники бібліотеки почали звертатися приватно до українських читачів, одним з таких був сотник укр. армії І. Островершенко, який звернувся до голови відділу УККА д-р М. Козака з проханням залагодити цю справу, уважаючи великим соромом для цілої громади такий випадок.

На найближчому засіданні управи УККА цю справу розібрали і доручили заст. голови д-р В. Анастасові зв'язатися з адміністрацією бібліотеки.

Справу полагоджено. 25 книжок повернуто до бібліотеки. Винний буде поліційно покараний.

Тепер спитаєте: — що це злочин чи недбальство?

І це і це не є приємним для нашої громади. Цей випадок остерігає нас перед майбутнім злочином де б то не було, чи в Міннесоті, чи в інших українських поселеннях.

Чия рука ділає?

Будьте насторожі і попереджуйте інших!

В. Єрмоленко
прес. реф. УККА

Нюарк, Н. Дж.

СТВОРЕНО КОМІТЕТ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 25-РІЧЧЯ УПА

20-го квітня в залі Народного Дому в Ірвінґтоні на запрошення місцевого відділу Т-ва кол. вояків УПА ім. ген.-хор. Тараса Чупринки зібралися представники таких товариств або організацій: Союзу Українок, Марійської Дружини Пань, Кружка Матерей при укр. кат. школі, Об'єднання Жінок ООЧСУ, Т-ва Прихильників УНР, відділу УККА, відділу ОбВУА, Братства кол. Дивізійників І УД УНА, Пласту, СУМА, Народного Дому, УС-Т-ва „Чорноморська Січ", 14 відділу Гетьманської Організації, ООЧСУ, ОДВУ, ОПВ-БУ, Координаційного Комітету і Науково-публіцистичного Осередку. Був також голова Окружного Комітету УНСоюзу п. Баранюк і представник від Союзу Укр. Католиків „Провидіння".

Збори вибрали президію в складі: Андрій Мицьо — голова, Мирон Стебельський і Антін Тимкевич — заступники. Секретарювали: Іван Кульчицький і Михайло Дзіман. До президіяльного столу запрошено членів Крайового Комітету сот. Юрія Кононова і інж. Миколу Семанишина.

Після привітання і вступного слова Андрія Миця, інформації про підготовчу працю Крайового Комітету в ЗДА для відзначення 25-річчя створення УПА подав інж. М. Семанишин.

Після обширної дискусії вирішено одноголосно відзначити 25-річчя створення УПА великою академією в неділю, 8-го жовтня 1967 р. в одній із більших заль Ірвінґтону.

В дискусії брали участь: д-р Комаринський, сот. Кононів, пані Букшована, м. Мигаль, п. Кормило, мґр. Сенежак, і пані Гайдучок.

Вибрано Діловий Комітет, що займеться підготовкою цього свята. До Комітету обрано: Мицьо від УПА на голову, Стебельський від ОбВУА і Тарнавський від Б-ва Дивізійників І УД УНА на заступників. Запропоновано, щоб молодечі організаці, СУМА, ОДУМ, Пласт і Студентська Громада дали по одному представникові на секретарів Комітету. Одноголосно прийнято пропозицію д-ра В. Комаринського, щоб просити духовних отців українських церков, голів всіх організацій і товариств та визначних громадян Нюарку й околиці до Почесної Президії святкування 25-річчя УПА. Створено три комісії і контрольний орган, що займатимуться підготовчою роботою над улаштуванням срібного ювілею УПА та збіркою видавничого фонду. Однозгідно рішено, що кожна організація або товариство виделеґує одного представника до фінансової комісії. Деякі організації вже на зборах подали своїх делеґатів до цієї комісії. До культурно-імпрезової комісії обрано: проф. С. Вожаківського, проф. М. Добоша, проф. М. Цяпку, сот. Ю. Кононова, Ф. Луцишина, К. Степового і В. Юркевича. До пресово-інформаційної: ред. З. Снилик, І. Галія, М. Вожаківську, О. Твардовського і д-ра О. Утриска. До Контрольної Комісії увійшли: д-р В. Комаринський, д-р В. Гук, д-р І. Карапінка, Б. Шараневич і В. Мартинець. Запропоновано, щоб кожна із згаданих комісій до двох тижнів відбула своє засідання і представила плян своєї праці для Ділового Комітету.

І. Г.

Завдяки пластунам — оповідання арґентинського письменника про УПА

Буенос - Айрес. — Тижневик „Наш Клич" з 23 березня, на спеціяльній „Пластовій сторінці" помістив вістку про те, як місцеві українські пластуни спричиняли тому, що читачі в самій Арґентині, Уруґваї, Параґваї та в Перу мали змогу прочитати ілюстроване оповідання про дії УПА, під назвою „Бій під Лішавою Горішньою". Під таким наголовком появилась в 125 числі журналу „Д'Артаньян", що виходить в Буенос Айресі, ілюстрована новеля, де оповідається про геройський бій Української Повстанської Армії проти большевицьких займанців. Автор новелі називається Едвардо Муньоз Кабрера, але мало хто знає, що це оповідання появилося завдяки інформації наших пластунів. Автор новелі, довідавшись з оповідань пластуна про боротьбу УПА, вирішив застосувати деякі епізоди у своїх працях. Маємо надію, що в будуччині наш Пласт в Арґентині зможе похвалитися новими здобутками на цьому відтинку. Варто тут підкреслити, що згаданий журнал поширюється в Арґентині, Уруґваю, Параґваю і Перу."

У рямках СКВУ відбудеться Пленум Центральних Організацій СУМ

Брюсель, Бельгія. — На свому засіданні 10 квітня в Брюсселі Центральна Управа СУМ рішила відбути статутовий Пленум Центральних Органів СУМ в рамах Світового Конґресу Вільних Українців, що відбудеться в листопаді 1967 р. в Ню Йорку. Пленарні засідання відбуваються раз на протязі трирічної каденції, і саме в цьому році припадає час на його відбуття. Участь у Пленумі беруть вибрані Конґресом члени Центральної Управи, Центральної Виховної Ради, Центральної Комісії і Центрального Товариського Суду СУМ та голови всіх Крайових Управ СУМ. Рішення відбути Пленум Центральних Органів СУМ в рамках СКВУ покривається з бажанням Центральної і Крайових Управ СУМ взяти участь в нарадах і працях СКВУ, як також у підготовчих Комісіях. Праці Пленуму передбачені на 10-12 листопада. В програмі Пленуму, крім звітности та організаційно-діяльностевих справ передбачений ряд доповідей діячів СУМ з виховною проблематикою з метою збереження молоді у вільному світі та її відношення до України.

В пляні є також розгляд питання координації виховної дії на найвищому щаблі і співпраці виховних молодечих українських організацій в тому напрямі на всіх щаблях їхньої діяльности.

Центральна Управа СУМ вже зголосила свою участь у СКВУ і уповноважила І-го заступника голови ЦУ СУМ п. Лева Футалу (Ню Йорк) заступати ЦУ СУМ на підготовчих Комісіях СКВУ.

Г. О.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ
Українського Народного Союзу

СУБОТА, 20-го ТРАВНЯ 1967 р.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка — 42 Відд. о год. 7:30 веч. в УНДомі, 237 Hope Ave., Пассейк, Н. Дж. Реченець зборів в літніх місяцях буде проголошений. Проситься всіх членів вплачувати чл. вкладки на зборах. Приєднуйте нових членів до УНС. — В. Марущак, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 21-го ТРАВНЯ 1967 р.

АСТОРІЯ, Н. Й. Місячні збори В-ва св. о. Миколая — 5 Відд. о год. 5-ій по пол. в церковній залі Чесного Хреста. Проситься всіх членів прибути і вирівняти всі залеглі вкладки. — М. Хоманчук, секр.

БОФАЛО, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 127 Відд. о год. 11:30 ранку в церковній залі при Філмор і Онейда вул. Проситься чл. брати участь у зборах і вирівнювати чл. вкладки до 25 кожного місяця. Принимання вкладок відбувається кожної неділі до 1-ої год. в вище згаданому часі і місці. — І. Була, гол., п-ні М. Гаравус, фін. секр., П. Гаравус, кас.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 64 Відд. о год. 2:30 по пол. у Вінярського на 483 Мейн стріт у Патерсоні. Проситься всіх членів прибути. — І. Бурний, секр.

БЕТЛЕГЕМ, Па. Місячні збори Б-ва св. Димитрія — 288 Відд. о год. 12:30 по пол. в Укр. Амер. Клюбі, 817 Lynn Ave. Проситься чл. прибути на збори і вирівняти залеглості. — А. Данилюк, предс., В. Загвоський, кас., Д. Мушастий, секр.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 75 Відд. о год. 1-ій по пол. в залі УНДому при вул. Мартин. Проситься чл. прибути та заплатити вкладки, а довгуючих вирівняти. — С. Леськів, рек. секр.

БРИДЖПОРТ, Конн. Збори Т-ва Укр. Січ — 59 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі, 500 Галлет вул. Кожний чл. зобов'язаний взяти білет на спільний пікнік, який відбудеться в парку Венґриновича 4 червня 1967 р. — Управа.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая 175 Відд. о год. 1-ій по пол. в приміщенні УНДому при вулиці Мартін. Проситься прийти на збори і вирівняти залеглі вкладки. — Управа.

НЮ ГЕЙВЕН, Конн. Місячні збори і збирання вкладок з членів 370 Відділу УНС, відбудеться у вище згаданій неділі. Проситься вирівняти залеглі вкладки. Члени, що не вирівняють вкладки, будуть суспендовані. — В. Гіна, секр.

МАГОНОЙ СИТІ, Па. Місячні збори Т-ва Зап. Січ — 305 Відд. зараз по другій Службі Божій. На порядку дуже важні справи. Виїзд членів на Союзівку на „Союзовий День в дні 17 і 18 червня. Члени одержать 10 процент знижку на Союзівці. Про докладні інформації довідатеся на зборах. — М. Гентош, секр.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 342 Відд., о год. 1:30 по пол. в клясі ч. 2 при церкві св. Димитрія. — Управа.

ТАРЗАН, Ч. 5810. Небезпечні досліди!

AFTER TARZAN JOINED PROFESSOR TATE'S EXPEDITION, THE MEN EAGERLY RETURNED TO THEIR YACHT.

"HAVE ANY OTHERS EXPLORED THE SKELETON COAST?" ASKED TARZAN, AS THE SHIP GOT UNDERWAY.

"SEVERAL," REPLIED TATE SOLEMNLY. "BUT ONLY ONE RETURNED— AND HE IS NOW DEAD!"

Коли Тарзан приєднався до експедиції професора Тейта, всі чоловіки енергійно вернулися до яхти.

— Чи вже хтось досліджував узбережжя кістяків, — питається Тарзан, коли вже корабель плив.

— Кілька дослідників, — поважно відповів Тейт. — Але, тільки один повернувся . . . Та й він не живе!